

Dichter bij het vaderland

Charles Ducal & Laurence Vielle lezen voor tijdens Hannah's poëzieavond op dinsdag 26 april om 20u

Nu een Europees vaderland verder lijkt dan ooit en andere politieke verhalen niet aan spankracht winnen, komt het vaderland weer dichterbij. Ook bij ons is er een groeiende belangstelling voor de andere kant van de "taalgrens". Een grens die in het dagelijkse leven steeds meer overschreden wordt. Veel Walen en Franssprekende Brusselaars hebben een stek aan de kust, en heel wat Vlamingen trekken naar Wallonië omdat het leven er minder hectisch is, ten minste als men niet elke dag in de file naar het noorden moet.

Maar meer dan dat, is er een nieuwe manier van kijken en luisteren naar onze Frans- of Duitssprekende landgenoten. Wij worden nieuwsgierig naar de mensen die achter die bedachte en denkbeeldige taalgrens wonen. Wij benijden en bewonderen de charmante eigen trekken van dat volk waarmee we een vaderland delen. Neem nu "convivialité", een onvertaalbaar woord dat we graag van onze zuiderburen zouden leren, in theorie en in praktijk. En het kan: de grens is open en het woord waait waar het wil.

Die vernieuwde en zelfgekozen belangstelling voor het andere taalgebied vertaalt zich ook in de tweejaarlijkse aanduiding van een "**Dichter des Vaderlands**". Vorig jaar en in 2014 was dat **Frans Dumortier** die onder de naam Charles Ducal sterke poëzie maakt. Hij was jarenlang leraar Nederlands aan het Sint Albertuscollege in Haasrode: verknocht aan taal maar ook aan de grond waarop hij groeide. Zijn gedichten zijn schaars met woorden, soms bikkelhard en heel soms als de vacht van een pasgeboren kalf: zacht maar met weren in.

In 2016 en 2017 is het de Waalse **Laurence Vielle** die de titel "Dichter des Vaderlands" mag dragen. Laurence is letterlijk een woordkunstenaar; haar gedichten moet men horen en zien uit-spreken. Toch is taal voor haar meer dan louter Spielerei. Taal is adem, is wind die al waaiend mensen verbindt. In haar gedicht: "Doortocht" citeert zij de Waalse dichter Paul Nougé die bijna een eeuw geleden schreef: "Les oiseaux s'envolent, le vent nous reste." Over de mens die op doortocht is en zijn adem die blijft: als een verbinding tussen links en rechts, tussen gisteren en morgen. En die adem krijgt telkens weer vorm in de poëzie. Waar we ademloos naar luisteren, speurend naar de unieke mens achter de woorden, maar ook gedrenkt in een verbindend verhaal.

Op dinsdag 26 april brengen Laurence Vielle en Charles Ducal een verbindend verhaal met gedichten uit Noord en Zuid in het Hannah-huis.

Graag zo vlug mogelijk inschrijven via e-mail (hannah@hannah.be) of telefonisch (016 23 85 74). Indien er veel belangstelling is, zoeken we een uitwijkmogelijkheid.

Wij beginnen om 20 uur en wij bieden graag achteraf een drankje aan. Wij vragen een bijdrage van 10 euro (voor de Palestijnse Circusschool), bij voorkeur op voorhand te storten op BE14 0682 4548 3583 van Hannah vzw.

Plaats: Hannah-huis, Mechelsesteenweg 361, 3020 Herent.

D. Mosseray